

Τούτων γενομένων ὁ Μουράτ ἐκίνησεν εὐθὺς ἕν ἔργον εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων μετὰ θήματα ταχίως καὶ τῆς λόγῃς τεινομένης εἰς τὰ ἔμπεδωμένα τοῦτο ἰδόντες οἱ βουλευταὶ ἐπήδησαν ἔξω διὰ θυρίδων καὶ διεσκορπίσθησαν ὧδε κακίως, ὁ δὲ βασιλεὺς βοηθούμενος παρὰ τῶν ἀκολουθῶν του ἔθελοβέτησεν ἐκ τοῦ προχείρου αὐτοσχέδιόν τι νέον ἔταγμα, τὸ τέταρτον δηλ. ἐντὸς δέκα μῶν ἐτών ἡλικίας ὁ Βοναπάρτης διὰ τῆς βίας ἐπανέφερον ἡμᾶς τὰς λαμπρὰς ἡμέρας τοῦ Richelieu! ἀφοῦ διηύμεν ταλαιπώρως ὁμοῦ καὶ εὐκλεῶς ὄλον τὸν μαρτύριον ἐκείνον δρόμον τῆς ἐπαναστάσεως!

Ἡ ἀπροσδόκητος δεσποτεία αὕτη διτηρήθη ἐπιπλέον διότι τὸ ἔθνος εἶχεν ἤδη ἀνάγκην ἡσυχίας, καὶ δεκαετησίαν ἀπὸ τῆς δόξας. Ἄλλ' ἅμα ἀπεδείχθη ὅτι ἡ τόσῃ ἐπιπόθητος αὕτη ἡσυχία ἐκινδύνευε καθ' ἑκάστην ἀπὸ παραβόλους ἀτομικῆς κενδοσύνης πολέμου καὶ ἀλλεπαλλήλους ἀπογραφὰς, ἀρ' οὐκ ἔλαττα ἢ ἀστατος τύχη ἔστρεψεν εἰς ἡμᾶς τὰ νῦτα, ἀποβολικὴ σύμπατος τοῦ ἐθνους ἑλθούσας μετεκτάσει ἀρχαίαν τῶν Βουρβῶνων οἰκογένειαν, τῆς ὁποίας ἀποσπῆς κατὰ κληρονομίαν χαρακτὴρ ἠΰζητε τὰ δοκίμια παρὰ τῶν νέων θεσμοθεσιῶν παλύτιμα πλεονεκτήματα.

Ὁ ἸΗ'. Λουδοβίκος ἐπεφάνη ὡς μεσίτης δύο ἐποχῶν, εἴτε ὡς κρίκος συνδέων τὸ ἀρχαῖον καὶ νέον ἔθνος, πάντες δὲ εἶχον δικαίαν εἰς τὴν δραστηριότητα του πεποιθῆσιν ἐνθυμούμενοι πόσον γενναίῳ ἔργῳ ἀξιοπρεπῆς ἀνεδείχθη εἰς τὰς μετὰ τοῦ Βοναπάρτου σχέσεις του. Ὅθεν αἱ ἰδέαι, ὅσας διεκίνησεν ἐκ τῆς συνέλευσιν τῶν προκρίτων, ἐπεδοκιμάσθησαν ἰσχυρῶς· διότι ἀπεδείκνυον ὅτι ἤρχετο ἀπηλλαγμένως ἡ κληρονομικῆς ἀντιποίτησις· ἔδωκε δὲ εἰς τὴν τὴν Γαλλίαν ὁ ἀγαθὸς αὐτὸς Βασιλεὺς ἀφθόνης ἀπὸ τῆς ἐλευθερίας τὰ εἶδη, ἀνεξηθηρσκειάν ἀπὸ τῶν ἄλλων καὶ δημοσιογραφίαν σχεδὸν ἀνεύθυνον, ἢ τοῦ ἀγνώστου ἀγνωστοῦ παντελῶς ἕως τότε, ἀναγκαίαν καθ' ἡμᾶς, ὅτε ἡ διανοητικὴ ἀναρχία καταλαβοῦν τὸν ἔσχατον ἔθρον μόνον ὑπὸ τῆς συζητήσεως ἀνακατασταθῆναι νὰ κολασθῇ· ὥστε ἐδρίσκωμεν τὸ ἀντιπάρτακον πληθὸν τοῦ δηλητηρίου φυόμενον. Τότε ἀνεπέφηνεν ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἐλπίς, μεριεμένονεν δὲ ἄλλοι ἀκύμαντον καὶ αὐτὸ ὀπῆρε πραγματικῶς ἕως τοῦ μέγιστου· διότι ἡ ὕλη ἐδημερία ἐφθασεν ἐπὶ τῆς παλινορθώτου βασιλείας τῶν Βουρβῶνων εἰς ἀνεπίτευτον περιωπῆν· αἱ ἀτομικαὶ ὁμοῦ ἀπέχθεται ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἐκρίζουνται. Διὰ τοῦτο ἐνθῆν μὲν ἠΰξανον ἀπὸ τῆς ἀξιώσεως· ἐνθῆν δὲ ἐπετεινετο ἡ ἐπιμονή, ὅτι ἄμυνα ἀντηγωνίζετο γενναίως καὶ καρτερικῶς τὸν λαθραίως τὰς ρίζας ὀκτακισχιλίου δένδρου, ὡς τὸ πρῶτον βίαιος ἀνεμος ἤρκεσε νὰ τὸ ρίψῃ καὶ τὸ γῆς ταχίως.

Τίς ἐξ ἡμῶν δὲν ἐνθυμεῖται τὸν ἀποφράδα ἐκείνον Ἰουλίον τοῦ 1830! μῆνα φόβων καὶ προβήσεων ἀπαισιῶν καὶ σκληρᾶς πολλῶν προσδοκιῶν ματαιώσεως. Πρὸ ὀλίγων ἐπιήμερων εἶδομεν τὴν βασιλικὴν αὐλήν καθ' ὄλην αὐτῆς τὴν πομπήν· ὁ Δέκατος Κάρολος ὑπεδέξατο χαριέντως τὸν βασιλέα τῆς Νεαπόλεως, ὡς ἄλλον δὲ ἀπόγονον τοῦ ἸΑ'. Λουδοβίκου περιέφερον αὐτὸν εἰς τὰ ἀξιοθέατα καὶ μεγαλοπρεπέστατα τῶν Βασιλείων τῆς Βερσαλλίας ἀντικείμενα· αἱ ἀνευρημαίαι, ἢ διαλάμπουσα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μονάρχου φαειρότης καὶ γαλήνη, ἢ εὐγενῆς ὑπερηφάνεια τῆς χήρας τοῦ δουκὸς τοῦ Berry παρουσιαζούσης εἰς τὴν οἰκογενεὶάν της τὸ νέον ὑποστήριγμα τοῦ στέμματος τῆς Γαλλίας καὶ τέλος ὁ τοσοῦτον ἀρωσιωμένος στρατός, ἢ πολυτέλεια τῶν ἀμαξῶν καὶ τῶν ἵππων, οἱ χρυσοστόλιστοι αὐλικοὶ ἢ ἐπιφανεστάτη καὶ πολυάριθμος τοῦ δουκὸς τῆς Αὐρηλίας οἰκογένεια ἀναιμιγυρμένη εἰς τὴν κοινήν ταύτην εὐθυμίαν, ὁ δούξ τοῦ Νεμούρ, ὅστις καλῶν παρὰ τὸ ὄχημα τοῦ δουκὸς τῶν Βορδιγάλων τὸν ἔχαιρέτιζε στρατιωτικῶς, ὁ δὲ διάδοχος τῆς βασιλείας τῶ ἀνταπεκρίνετο διὰ μειδιήματος, πάντα ταῦτα ὡς σημεῖα μεγαλειότητος καὶ δυνάμεως καὶ εὐδαιμονίας ἐφαίνοντο οἰῶντο μέλλοντος εὐτυχούς, πολλοὶ μάλιστα καὶ ἐπίστευον σπουδαίως τοῦτο, ὅτε τὸ ἔσπερας τῆς 27 Ἰουλίου ὁ μακροθῆν ἐρχόμενος βόμβος τοῦ πυροβολισμοῦ ἀντήχησεν εἰς τὸ Σαιν Κλου· τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ ἀγὼν κατέστη κρατερώτεροι, ἄνθρωπος ἔλλοχῶντες ὄπισθεν τῶν θυρῶν, ἢ θυρίδων καὶ τῶν κρηπίδωμάτων τοῦ ποταμοῦ ἐκτόξευον βέλη θανάτου κατὰ τῶν ταγμάτων τοῦ Δεκάτου Καρόλου! καὶ οἱ ἔχθροι ἔτρεχον παντοῦ. Τί δ' ἄρα γε συνέβαινε τότε εἰς τὸ Σαιν Κλου; Ἡ καταχθόνιος καὶ φίλαυτος αὐλοκολληκία συνέδραμε πάντοτε ἀποκοιμίζουσα τὸν μονάρχην δι' ἀσφαλείας φαντασιώσεως καὶ σπουδαζουσα παντοιοτρόπως νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀληθῆ ταύτην ἐπανάστασιν ὡς ἀξιοκαταφρόνητον ὄχλαγώγημα.

Λέγεται δὲ ὅτι διορῶσα τὴν ἀνοήτως, ἢ ἐθελόκακως ἀμαυρομένην ἀλήθειαν ἡ εὐγενῆς μητὴρ τοῦ δουκὸς τῶν Βορδιγάλων μετεχειρίσθη καὶ τῆς τοσοῦτον εὐαισθητοῦ καρδίας της τὴν εὐγλωττίαν καὶ τοῦ λαμπροῦ νοός της τὰς ἐπικαίρους συμβουλάς διὰ νὰ ἀνοήσῃ τοὺς ἀχλυέντας ὀφθαλμούς, οἱ ὅποιοι ἔμενον, ἢ καὶ ἤρκεοντο μάλιστα ἴως εἰς τὸ σκότος. Θέλουσα μάλιστα νὰ πληροφρηθῇ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως καὶ μέχρι πόντου ἐκτείνετο ἡ συμφορὰ ἀνέθη τῇ 29 εἰς τὸ Trocadero, κῆπον τοῦ υἱοῦ της, ἐκ τῶν γεωλοφίων τοῦ οὐρανοῦ φαίνεται ὅλη ἡ πόλις τῶν Παρισίων. Ἄλλὰ τί εἶδε πρῶτον; τὴν τρίχρουν σημαίαν τοῦ 1789 ἀνεμιζομένην ἐπὶ τοῦ αἰετώματος τοῦ Κεραμεικοῦ (1). Τοῦτο ἰδούσα παρευθὺς συνεκάλυψε μὲ τὰς χεῖρας τὸ πρόσωπόν της.

(1) Το πρῶτον ἀνάκτορον τῶν Βασιλέων τῆς Γαλλίας ἐν Παρισίοις λέγεται Κεραμεικός, ἢ Γαλλιστι tuilerus· ἴσως διότι εἰς τὸν τόπον του ἦτο τὸ παλαιὰ κεραμοποιεῖον. Σ. Σ.

ἔρω τὸν κεραυτὸν· ἠθέλησαν γὰρ με τραυματίσωσιν, ἀλλ' ἡ δόξα με κατέστησεν ἄτρωτον.